

УДК 364-787.2-055.2:364.63-027.553(043)

DOI <https://doi.org/10.32782/humanitas/2025.3.5>

**Руслан ГОРЧИНСЬКИЙ**

аспірант кафедри соціальної педагогіки та соціальної роботи, Київський столичний університет імені Бориса Грінченка, вул. Бульварно-Кудрявська, 18/2, м. Київ, Україна, 04053

**ORCID:** 0000-0001-7156-5904

**Тетяна ЛЯХ**

кандидат педагогічних наук, професор, професор кафедри соціальної педагогіки та соціальної роботи, Київський столичний університет імені Бориса Грінченка, вул. Бульварно-Кудрявська, 18/2, м. Київ, Україна, 04053

**ORCID:** 0000-0002-8807-0497

**Scopus Author ID:** 57192588245

**Web of Science Researcher ID:** N-5194-2015

**Бібліографічний опис статті:** Горчинський, Р., Лях, Т. (2025). Перенаправлення як складова взаємодії суб'єктів при роботі з постраждалими від домашнього насильства. *Ввічливість. Humanitas*, 3, 36–42, doi: <https://doi.org/10.32782/humanitas/2025.3.5>

## ПЕРЕНАПРАВЛЕННЯ ЯК СКЛАДОВА ВЗАЄМОДІЇ СУБ'ЄКТІВ ПРИ РОБОТІ З ПОСТРАЖДАЛИМИ ВІД ДОМАШНЬОГО НАСИЛЬСТВА

У статті розкрито суть перенаправлення як важливої складової міжвідомчої взаємодії суб'єктів, що здійснюють заходи у сфері запобігання та протидії домашньому насильству. У центрі уваги – не лише нормативно-правові засади реалізації цього механізму, але й практичні аспекти його застосування фахівцями соціальної роботи в контексті надання комплексної підтримки постраждалим особам. Метою дослідження є визначення змісту, етапів та умов ефективного перенаправлення як інструменту координації зусиль різних суб'єктів на місцевому рівні задля забезпечення доступу постраждалих до якісних послуг із урахуванням їхніх індивідуальних потреб.

Актуальність теми зумовлена посиленням ризиків домашнього насильства в умовах повномасштабної війни в Україні, що супроводжується загостренням психологічної напруги в суспільстві, дестабілізацією сімейних систем, зростанням вразливості окремих категорій населення, особливо жінок, дітей, осіб з інвалідністю та внутрішньо переміщених осіб. У таких обставинах питання налагодження чіткої системи перенаправлення, заснованої на принципах довіри, конфіденційності та професійної відповідальності, набуває виняткового значення.

У межах дослідження здійснено поетапний аналіз процедури перенаправлення: від первинного виявлення потреб постраждалої особи – до організації ефективної комунікації між фахівцями різних установ і отримання зворотного зв'язку. Особливу увагу приділено ризикам повторної травматизації, необхідності дотримання конфіденційності, важливості особистого контакту між фахівцями та супровідної підтримки постраждалої особи в процесі переходу до іншого надавача послуг. Наголошено, що перенаправлення не повинно обмежуватись формальним заповненням документа, а має передбачати цілісний супровід і створення атмосфери психологічної безпеки.

У статті обґрунтовано, що механізм перенаправлення є не лише технологічним інструментом, але й формою професійної етики у соціальній роботі, що відображає рівень розвиненості міжвідомчої взаємодії, культури комунікації між суб'єктами системи та готовності фахівців відповідально реагувати на виклики часу.

**Ключові слова:** домашнє насильство, соціальна робота, міжвідомча взаємодія, перенаправлення, кризова допомога, конфіденційність, воєнний час, постраждалі особи.

**Ruslan HORCHYNSKYI**

Postgraduate Student at the Department of Social Pedagogy and Social Work, Borys Grinchenko Kyiv University, 18/2 Bulvarno-Kudriavska str., Kyiv, Ukraine, 04053

**ORCID:** 0000-0001-7156-5904

**Tetiana LIAKH***PhD in Education, Professor, Professor at the Department of Social Pedagogy and Social Work, Borys Grinchenko Kyiv University, 18/2 Bulvarno-Kudriavska str., Kyiv, Ukraine, 04053***ORCID:** 0000-0002-8807-0497**Scopus Author ID:** 57192588245**Web of Science Researcher ID:** N-5194-2015

**To cite this article:** Horchynskyi, R., Liakh, T. (2025). Perenapravlennia yak skladova vzaiemodii subiektiv pry roboti z postrazhdalymy vid domashnoho nasylstva [Referral as a mechanism of collaboration between stakeholders in supporting victims of domestic violence]. *Vvichlyvist. Humanitas*, 3, 36–42, doi: <https://doi.org/10.32782/humanitas/2025.3.5>

## REFERRAL AS A MECHANISM OF COLLABORATION BETWEEN STAKEHOLDERS IN SUPPORTING VICTIMS OF DOMESTIC VIOLENCE

*This article examines the referral mechanism as a pivotal element of interagency cooperation in addressing domestic violence in Ukraine. It presents an in-depth exploration of the normative foundations, practical implementation, and ethical dimensions of referral practices within the framework of social work. In particular, the study emphasizes the role of referral not merely as an administrative procedure, but as a complex, client-centered process aimed at ensuring that victims of domestic violence receive timely, targeted, and holistic assistance. The purpose of the article is to articulate the structure, content, and operational conditions of referral as a critical tool for ensuring continuity of care and coordination among institutional actors involved in the prevention and response to domestic violence.*

*The relevance of the research is heightened by the ongoing full-scale war in Ukraine, which has triggered widespread social disruptions, displacement, and trauma. These conditions have led to a sharp increase in cases of domestic violence, particularly affecting vulnerable populations such as women, children, persons with disabilities, and internally displaced persons. The war has also strained the capacity of social service systems and revealed gaps in interagency communication and coordination. In this context, the referral mechanism becomes an essential means of bridging service gaps, strengthening institutional responsiveness, and reducing the risk of retraumatization for victims.*

*The article details a three-stage model of referral: (1) identifying the appropriate service provider based on the victim's specific needs; (2) conducting the referral process with sensitivity, confidentiality, and consent; and (3) ensuring feedback and monitoring the effectiveness of the service delivered. Each stage is discussed in relation to the principles of professional social work, including client dignity, informed decision-making, trauma-informed care, and interprofessional accountability. The study underscores that the referral process should not be reduced to the issuance of a formal document. Rather, it should involve active accompaniment, clear communication, and emotional support, especially in crisis or post-traumatic contexts.*

*Importantly, the article calls attention to structural and professional prerequisites for effective referral. These include trust among professionals across institutions, clarity about service mandates and procedures, mutual respect for roles and competencies, and a shared commitment to the best interests of the client. The research also highlights the importance of preliminary coordination between professionals, confidentiality protocols, and sustained client follow-up after referral.*

*By conceptualizing referral as both a social work intervention and a reflection of intersectoral solidarity, the article contributes to the development of trauma-informed, client-centered service models in wartime Ukraine. It advocates for a human rights-based approach in building inclusive, resilient support systems for survivors of domestic violence—systems that do not only respond to violence, but proactively restore agency, trust, and safety.*

**Key words:** domestic violence, social work, interagency cooperation, referral, crisis assistance, confidentiality, wartime, victims.

**Постановка проблеми.** Домашнє насильство залишається однією з найгостріших соціальних проблем в Україні, що загострилася в умовах повномасштабної війни. Збройна агресія Російської Федерації спричинила не лише масштабні людські втрати та руйнування інфраструктури, а й поглиблення соціальних криз усередині громад. Зростання рівня стресу, втрата домівок, економічна нестабільність, проживання у переповнених шелтерах, повернення демобілізованих військовослужбовців,

які мають бойовий досвід, – усе це призводить до зростання випадків насильства в родинях, зокрема й домашнього (Денисюк та ін., 2023).

У таких умовах зростає потреба в узгодженій, чітко скоординованій системі реагування на випадки насильства, яка б забезпечувала не лише оперативну допомогу, а й подальший супровід постраждалих осіб. Особливої важливості набуває механізм перенаправлення – як ефективний інструмент забезпечення безперервності надання соціальних, психологічних,

медичних, правових послуг. Наявність якісного перенаправлення дозволяє уникнути дублювання дій, втрати часу, повторної травматизації особи та сприяє формуванню довіри до системи підтримки загалом.

Попри нормативне закріплення порядку взаємодії суб'єктів, практика показує наявність численних проблем – недостатній рівень міжвідомчої комунікації, неузгодженість у визначенні потреб постраждалої особи, відсутність персоніфікованого супроводу в кризових випадках. Війна висунула додаткові виклики: фахівці працюють в умовах перевантаження, дефіциту ресурсів і високого емоційного вигорання. Тому особливої актуальності набуває питання осмислення перенаправлення не як суто адміністративної процедури, а як чутливого, гуманістичного процесу, в центрі якого – потреби та гідність постраждалої особи.

Дослідження сутності, етапів і умов ефективного перенаправлення в контексті сучасних викликів – зокрема у воєнний час – є надзвичайно актуальним для розвитку інституційної спроможності системи соціального захисту, посилення фахової компетентності спеціалістів та впровадження принципів міжвідомчої довіри й колегіальної відповідальності.

#### **Аналіз останніх досліджень і публікацій.**

У дослідженнях сучасних українських науковців наголошується на важливості соціальної профілактики як системної діяльності, що покликана зменшити ризики сімейного неблагополуччя та попередити випадки домашнього насильства. У статті А. Дулі, Т. Лях та Т. Спіріної акцент зроблено на викликах, які постають перед родинami у процесі повернення з фронту учасників бойових дій. Авторки підкреслюють, що період реінтеграції потребує делікатного психосоціального супроводу всієї сім'ї, особливо в контексті можливих проявів напруженості, агресії чи нерозуміння в межах домашніх стосунків (Дуля та ін., 2024).

У публікації Т. Лях, Т. Спіріної та Н. Клішевич розкривається концепт соціальної профілактики сімейного неблагополуччя на рівні територіальної громади. Дослідниці зазначають, що ефективна профілактична діяльність потребує міжсекторальної взаємодії, налагодження локальної мережі допомоги, формування довіри до фахівців соціальної сфери. Особлива увага приділяється перенаправленню

як механізму інтеграції різних інституцій у процесі вчасного виявлення та підтримки сімей, що опинились у складних життєвих обставинах (Лях та ін., 2022).

Ці наукові позиції поглиблюють розуміння ролі профілактичної соціальної роботи в сучасних умовах, особливо в громадах, які зазнали впливу війни, і підтверджують актуальність аналізу перенаправлення як чутливого інструменту підтримки родин та постраждалих від домашнього насильства.

У колективній монографії «Соціальна робота з сім'ями: теорії, моделі, ефективні практики» (за редакцією В. Петровича, С. Чернети) узагальнено сучасні теоретичні підходи та практичні моделі підтримки сімей у складних життєвих обставинах, зокрема з акцентом на попередження домашнього насильства (Петрович та ін.). Автори аналізують профілактику як невід'ємну частину соціальної роботи, що передбачає як раннє виявлення ознак насильства, так і міжвідомчу взаємодію в процесі реагування. У розділі, присвяченому соціально-правовому захисту постраждалих від домашнього насильства, С. Чернета розкриває специфіку правозахисної функції соціального працівника, підкреслюючи важливість правової обізнаності постраждалих та ролі фахівця у забезпеченні доступу до захисних механізмів. А. Конончук у своєму дослідженні зосереджується на соціально-педагогічній профілактиці жорстокого поводження з дітьми в родині, акцентуючи увагу на профілактичній діяльності соціального педагога у закладі загальної середньої освіти. В. Петрович і В. Лютий розглядають профілактику як соціальну послугу для сімей, що перебувають у складних життєвих обставинах, обґрунтовуючи важливість системного підходу, партнерської взаємодії суб'єктів та розбудови локальних сервісів підтримки.

Зазначені підходи є важливими для осмислення системи соціальних послуг у сфері запобігання домашньому насильству, зокрема в аспекті перенаправлення як форми міжвідомчої співпраці.

**Мета статті.** Розкриття змісту та значення перенаправлення як складової міжвідомчої взаємодії у сфері протидії домашньому насильству, визначення ключових етапів та умов його ефективного реалізації в практиці соціальної роботи з постраждалими особами.

**Виклад основного матеріалу.** Відповідно до Закону України від 07.12.2017 № 2229-VIII «Про запобігання і протидію домашньому насильству», серед основних напрямів реалізації державної політики у сфері запобігання і протидії домашньому насильству визначені: ефективне реагування на випадки домашнього насильства та надання допомоги і захисту постраждалим особам (Про запобігання та протидію домашньому насильству, 2024). Забезпечити досягнення результатів за наведеними напрямами має спільна робота всіх залучених суб'єктів, побудована на принципах взаємодії. Ключовим документом, який розкриває зміст, принципи та засади такої взаємодії, є «Порядок взаємодії суб'єктів, що здійснюють заходи у сфері запобігання та протидії домашньому насильству і насильству за ознакою статі» (далі – Порядок), затверджений Постановою Кабінету Міністрів України від 22.08.2018 р. № 658 (Про затвердження Порядку взаємодії суб'єктів, що здійснюють заходи у сфері запобігання та протидії домашньому насильству і насильству за ознакою статі, 2024). Даний Порядок визначає процес взаємодії суб'єктів як обов'язкову складову роботи із особами, постраждалими від домашнього насильства, а також окреслює повноваження кожного суб'єкту щодо надання конкретних послуг для постраждалих осіб та відповідальність за дотримання механізму спільних дій. Тобто Порядок законодавчо закріплює принцип комплексного надання фахової допомоги завдяки колективному впливу на ситуацію домашнього насильства, в рамках якого окремий спеціаліст кожного суб'єкту не лише професійно виконує власні обов'язки, а й діє узгоджено із фахівцями інших суб'єктів заради задоволення потреб постраждалої особи.

Ідея механізму взаємодії полягає у тому, що ймовірно постраждала особа може звернутись із запитом щодо допомоги до будь-якого із суб'єктів взаємодії. Точкою входу до системи підтримки є кабінет кожного фахівця і фахівчині, які здійснюють практичну діяльність за напрямом запобігання і протидії домашньому насильству. Спеціаліст, що здійснює контакт, вислухавши постраждалу особу, з'ясувавши потребу у екстреній допомозі (і в разі потреби забезпечивши її надання), має проінформувати про доступні у громаді сервіси і, в разі наявності згоди на отримання конкретної

допомоги, якісно перенаправити постраждалу особу саме до тієї установи/закладу, яка надає потрібні послуги. Як бачимо, процедура перенаправлення є вкрай важливою складовою процесу результативної взаємодії (Блага, с. 51, 2020).

У соціальній роботі під поняттям «перенаправлення» розуміється процес скерування клієнта до іншого надавача послуг у разі виникнення потреби клієнта у допомозі, що перебуває поза обсягом даного надавача послуг (Створення та впровадження механізму перенаправлення – WCU – Жіночий консорціум України, 2025). Перенаправлення має відбуватись із дотриманням основних принципів соціальної роботи, із обов'язковим забезпеченням конфіденційності інформації про постраждалу особу. Фахівець, що здійснює перенаправлення, має врахувати поточний психологічний стан постраждалої особи, а також ймовірність ретравматизації від необхідності наново повторювати власну соціальну історію.

Формальною складовою перенаправлення є створення відповідного документу – для надавачів соціальних послуг це направлення сім'ї/особи до іншого суб'єкта для надання соціальних послуг (Про затвердження форм обліку соціальної роботи з сім'ями/особами, які перебувають у складних життєвих обставинах, 2018), затвердженого наказом Міністерства соціальної політики від 13.07.2018 № 1005. Однак наявність офіційного документу є лише частиною процедури перенаправлення, її формалізованим підтвердженням. Для досягнення потрібного результату фахівець має виконати інші важливі дії, які умовно можна об'єднати у три етапи – визначення суб'єкта, направлення до суб'єкта, зворотний зв'язок.

Початковий етап перенаправлення має на меті визначити ту установу/структуру, послуги якої найкраще задовольняють запит постраждалої особи. На цьому етапі важливо:

- виявити конкретну потребу особи, яка звернулась за допомогою;
- визначити послугу, яка може задовольнити дану потребу;
- визначити суб'єкта/організацію/установу, яка надає потрібні послуги;
- запропонувати постраждалій особі скористатись саме цією послугою визначеного суб'єкта, пояснити механізм її отримання;

- відповісти на всі уточнюючі запитання щодо процедури отримання послуги та діяльності відповідного суб'єкта;

- отримати згоду на здійснення перенаправлення.

Другий етап – власне направлення до іншого суб'єкта/установи/організації. Коректними діями фахівця на даному етапі мають бути:

- встановлення контакту із фахівцем відповідного суб'єкта, знеособлене інформування про потребу у послугі, перевірка наявності даної послуги і можливості її отримання;

- попередня домовленість про день та час отримання послуги, умови її отримання, необхідні документи тощо;

- інформування отримувача послуги про конкретні деталі, підтвердження згоди на отримання послуги;

- створення документу перенаправлення (заповнення форми направлення), видача документа особі, яка направляється;

- проговорення подальших кроків для отримання послуги;

- встановлення домовленості про зворотний зв'язок.

При здійсненні перенаправлення особи, постраждалої від домашнього насильства, важливо на етапі інформування про обрану послугу опрацювати всі можливі застереження. В окремих випадках, враховуючи психологічний стан постраждалої особи, варто здійснити візит до іншої установи разом із нею. Проте також важливо окреслити саме допоміжну, підтримуючу роль фахівця у такому випадку. Фахівець соціальної роботи не має отримувати послугу замість постраждалої особи – він може бути поруч і підсилити впевненість, проте не робити важливі кроки замість отримувача.

Завершальним, третім етапом перенаправлення є отримання зворотного зв'язку. Суть цього етапу – здійснити моніторинг перенаправлення, переконатись, що направлена особа дійсно отримала послугу, що дана послуга вирішила запит або потребу постраждалої особи. На цьому етапі варто:

- отримати зворотний зв'язок як від особи, яка була направлена до іншого суб'єкта, так і від фахівця, до якого направлялась особа;

- на підставі зворотного зв'язку прийняти рішення про подальші дії.

Виконання описаної процедури перенаправлення створює більш сприятливі умови для отримання необхідної послуги, аніж видача виключно документа перенаправлення. Фахівець, який направляє клієнта до іншого суб'єкта, на етапі пропозиції може відповісти на наявні питання, зняти тривожність, викликану невідомою процедурою надання послуги, а також продемонструвати власну підтримку. Таким чином, створена атмосфера довіри та безпеки ніби переходить разом із направленою особою до іншого фахівця.

Варто зазначити, що наведена схема буде працювати тільки в разі дотримання умов успішного перенаправлення, які включають у себе:

- довіру фахівців до професіоналізму інших спеціалістів суб'єктів взаємодії;

- чітке окреслення суті самої послуги і процедури її отримання на етапі прийняття рішення;

- відвертість фахівця із отримувачем стосовно змісту і процедури послуги, яка пропонується;

- окреслення переліку особистих даних та інформації щодо випадку насильства, яка має бути повідомлена колегам;

- особистий контакт із фахівцем іншого суб'єкта, попереднє ознайомлення із ситуацією із дотриманням принципу конфіденційності і передачі тільки тієї інформації, яка дійсно потрібна у процесі надання послуги;

- здійснення моніторингу подальшого шляху отримувача.

Наведений підхід до розуміння суті процесу перенаправлення наразі є інноваційним в практиці соціальної роботи. Проте саме глибинне, а не формальне відпрацювання перенаправлення дозволяє постраждалій особі відчувати підтримку на кожному кроці в процесі вирішення наявних проблем і підвищує якість процесу взаємодії всіх суб'єктів, які дотичні до роботи із постраждалою особою.

**Висновки.** Проаналізоване у статті явище перенаправлення підтверджує його ключове значення як компонента ефективної взаємодії між суб'єктами, що здійснюють заходи у сфері запобігання та протидії домашньому насильству. Перенаправлення є не лише організаційним кроком, а цілісним соціальним процесом, спрямованим на забезпечення постраждалої

особи доступом до фахової, індивідуалізованої допомоги. Успішна реалізація цього процесу можлива лише за умови дотримання міжвідомчої етики, професійної поваги між фахівцями, належної комунікації та конфіденційності. У ході дослідження було встановлено, що формальний підхід до перенаправлення знижує ефективність допомоги та може призводити до повторної травматизації особи. Повноцінне перенаправлення має включати три етапи: визначення відповідного суб'єкта, направлення до нього та отримання зворотного зв'язку. Особливої уваги потребують найвразливіші категорії постраждалих, які потребують супроводу і психологічної підтримки протягом усього

процесу. Відсутність злагодженої комунікації між суб'єктами негативно впливає на цілісність системи реагування на випадки домашнього насильства. Хоча чинні нормативні документи створюють необхідну законодавчу рамку, вони потребують ширшого практичного впровадження з урахуванням умов воєнного стану та нових соціальних викликів.

Розуміння перенаправлення як міжсекторального процесу з гуманістичним ядром є запорукою ефективної соціальної роботи в умовах соціальної кризи та війни. Це не лише управлінське рішення, а й вияв солідарності, гідності та професійної відповідальності перед тими, хто потребує допомоги.

### ЛІТЕРАТУРА:

1. Актуальні питання соціальної роботи : навч. посіб. / О. Денисюк та ін. ; ред.: О. Епель, Т. Лях, І. Силантьєва. Ужгород : РІК-У, 2023. 420 с. URL: <https://elibrary.kubg.edu.ua/id/eprint/47338/> (дата звернення: 18.04.2025).
2. Дуля А., Лях Т., Спіріна Т. Готовність сімей до повернення учасника бойових дій додому. *Humanitas*. 2024. № 2. С. 24–29. URL: <https://doi.org/10.32782/humanitas/2024.2.4> (дата звернення: 27.05.2025).
3. Лях Т., Спіріна Т., Клішевич Н. Соціальна профілактика сімейного травматизму в територіальній громаді. *Соціальна робота та освіта*. 2022. 9 (2). 245–255. DOI: <https://doi.org/10.25128/2520-6230.22.2.5>
4. Про запобігання та протидію домашньому насильству : Закон України від 07.12.2017 № 2229-VIII : станом на 19 груд. 2024 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2229-19#Text> (дата звернення: 27.05.2025).
5. Про затвердження Порядку взаємодії суб'єктів, що здійснюють заходи у сфері запобігання та протидії домашньому насильству і насильству за ознакою статі : Постанова Каб. Міністрів України від 22.08.2018 № 658 : станом на 28 берез. 2024 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/658-2018-п#Text> (дата звернення: 27.05.2025).
6. Про затвердження форм обліку соціальної роботи з сім'ями/особами, які перебувають у складних життєвих обставинах : Наказ М-ва соц. політики України від 13.07.2018 № 1005. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0943-18#Text> (дата звернення: 27.05.2025).
7. Путівник координатора заходів у сфері запобігання та протидії домашньому насильству : практ. посіб. / за ред. А.Б. Блага. Київ : ФОП Клименко, 2020. 156 с.
8. Соціальна робота з сім'ями: теорії, моделі, ефективні практики : колективна монографія / за ред. В. Петровича, С. Чернети. Луцьк : ФОП Гадяк Ж. В., друкарня «Волиньполіграф», 2021. 342 с.
9. Створення та впровадження механізму перенаправлення – *WCU – Жіночий консорціум України*. URL: [https://wcu-network.org.ua/possessing-equal-rights/news/Stvorennja\\_ta\\_vprovadzhennja\\_mexanzmu\\_perenapravlennja](https://wcu-network.org.ua/possessing-equal-rights/news/Stvorennja_ta_vprovadzhennja_mexanzmu_perenapravlennja) (дата звернення: 27.05.2025).

### REFERENCES:

1. Epel, O. V., Liakh, T. L., Silantjeva, I. V., & et al. (2023). *Aktualni pytannia sotsialnoi roboty : navch. posib. [Current issues of social work : education. manual]*. Kyiv, Uzhhorod : RIK-U [in Ukrainian].
2. Dulia, A., Liakh, T., & Spirina, T. (2024). Hotovnist' simey do povernennya uchasnyka boyovykh diy dodomu [Readiness of families to return a combatant home]. *Vvichlyvist. Humanitas*, 2, 24–29 [in Ukrainian].
3. Liakh, T., Spirina, T. & Klishevych, N. (2022). Sotsialna profilaktyka simeinoho travmatyzmu v terytorialnii hromadi [Social prevention of family injury in the territorial community]. *Social work and education*, 9 (2), 245–255 [in Ukrainian].
4. Pro zapobihannia ta protydiiu domashnomu nasylstvu : Zakon Ukrainy vid 07.12.2017 № 2229-VIII [On prevention and counteraction to domestic violence: Law of Ukraine dated 07.12.2017 No. 2229-VIII]. Retrieved from <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2229-19#Text> [in Ukrainian].
5. Pro zatverdzhennia Poriadku vzaiemodii subiektiv, shcho zdiisniuiut zakhody u sferi zapobihannia ta protydii domashnomu nasylstvu i nasylstvu za oznakoiu stati : Postanova Kab. Ministriv Ukrainy vid 22.08.2018 № 658 [On approval of the Procedure for interaction of entities implementing measures in the field of prevention and counteraction

to domestic violence and gender-based violence: Resolution of the Cabinet of Ministers of Ukraine dated 22.08.2018 No. 658]. Retrieved from <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/658-2018-п#Text> [in Ukrainian].

6. Pro zatverdzhennia form obliku sotsialnoi roboty z simiamy/osobamy, yaki perebuvaiut u skladnykh zhyttievykh obstavynakh : Nakaz M-va sots. polityky Ukrainy vid 13.07.2018 № 1005 [On approval of forms of accounting for social work with families/individuals in difficult life circumstances: Order of the Ministry of Social Policy of Ukraine dated 13.07.2018 No. 1005]. Retrieved from <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0943-18#Text> [in Ukrainian].

7. Blaga, A. B. (Eds.). (2020). *Putivnyk koordynatora zakhodiv u sferi zapobihannia ta protydii domashnomu nasylstvu : praktychnyi posibnyk* [Guide for the coordinator of activities in the field of prevention and counteraction to domestic violence : practical manual]. Kyiv : FOP Klymenko [in Ukrainian].

8. Petrovych, V., & Cherneta, S. (Eds.). (2021). *Sotsialna robota z simiamy: teorii, modeli, efektyvni praktyky* [Social work with families: theories, models, effective practices]. Private entrepreneur Hadyak Zh. V., Volynpoligraf printing house [in Ukrainian].

9. Stvorennia ta vprovadzhennia mekhanizmu perenapravlennia [Creation and implementation of a redirection mechanism]. *WCU – Women's Consortium of Ukraine*. Retrieved from [https://wcu-network.org.ua/possessing-equal-rights/news/Stvorennja\\_ta\\_vprovadzhennja\\_mexanzmu\\_perenapravlennja](https://wcu-network.org.ua/possessing-equal-rights/news/Stvorennja_ta_vprovadzhennja_mexanzmu_perenapravlennja) [in Ukrainian].

Дата надходження статті: 03.06.2025

Дата прийняття статті: 16.07.2025

Опубліковано: 08.09.2025